

Sygn. akt IV CSK 38/16

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z wniosku G. J.
przy uczestnictwie J. W., R. W. i L. W.
o dział spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 lipca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania R. W.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Słupsku
z dnia 7 sierpnia 2015 r., sygn. akt IV Ca 331/15,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 listopada 2014 r. Sąd Rejonowy w Częstochowie ustalił, że w skład spadku po W. W. wchodzi wierzytelność wobec R. W. w wysokości 152 500 zł, dokonał działu spadku w ten sposób, że udział w powyższej wierzytelności w wysokości po $\frac{1}{4}$ przyznał na rzecz G. J., J. W., R. W. i L. W. oraz zasądził od R. W. na rzecz G. J., J. W. i L. W. kwoty po 38 125 zł.

W skardze kasacyjnej uczestnik postępowania R. W. jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazał przesłanki przedsądu przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. i stwierdził, że „w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości w kwestii dotyczącej tego czy w postępowaniu o dział spadku

Sąd może dzielić wierzytelności, które miałyby przysługiwać spadkodawcy, w sytuacji gdy wierzytelności te są sporne i nie zostały uznane przez potencjalnego dłużnika ani też nie były przedmiotem odrębnego postępowania sądowego w trybie procesu”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, skarżący, który jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. powinien przedstawić występujące w sprawie zagadnienie prawne jako ogólne i abstrakcyjne pytanie o rozstrzygnięcie kwestii prawnej, wskazać przepis prawa, na tle którego powstało, przedstawić występujące w związku z tym zagadnieniem kontrowersje i rozbieżne oceny prawne oraz wykazać, że mają one poważny, uniwersalny charakter i ich rozstrzygnięcie przez Sąd Najwyższy konieczne jest zarówno do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy jak i dla rozwoju judykatury (porównaj między innymi postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002/1/11, z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05 i z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK 180/07, nie publ.).

Jeżeli natomiast skarżący odwołuje się do przesłanki przedsądu przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. powinien wskazać przepis prawa wymagający wykładni oraz jej zakres, przedstawić możliwości interpretacyjne oraz występujące na ich tle kontrowersje i rozbieżne oceny prawne oraz wykazać, że mają one poważny charakter wymagający zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy, a jeżeli podstawą wniosku są występujące w orzecznictwie rozbieżności wynikające z różnej wykładni przepisu, powinien wskazać rozbieżne orzeczenia sądowe (porównaj między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2002 r. II CZ 102/02, z dnia 28 marca 2007 r. II CSK 84/07 i z dnia 8 lipca 2008 r. I CSK 111/08, nie publ.).

Skarżący nie wykazał żadnej z tych okoliczności. Nie wskazał przepisu prawa, na tle którego powstało zagadnienie prawne ani przepisu prawa budzącego poważne wątpliwości interpretacyjne, nie przedstawił tych wątpliwości, kontrowersji czy rozbieżnych ocen prawnych ani konieczności zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.

jw